YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
21 päivänä helmikuuta 1984 *

Yhdistetyissä asioissa 239/82 ja 275/82,

Allied Corporation, New Jerseyn osavaltion (Yhdysvallat) lainsäädännön alainen yhtiö, kotipaikka Morristown, New Jersey, edustajinaan asianajajat Amand d'Hondt, François van der Mensbrugghe ja Edmond Lebrun, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajaja Tony Bieverin toimisto, 83 boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

Michel Levy Morrelle, asianajaja, Bryssel, konkurssipesän pesänhoitaja belgialaisessa Demufert-osakeyhtiössä, kotipaikka Bryssel, edustajinaan asianajajat d'Hondt, van der Mensbrugghe ja Lebrun sekä asianajaja Michel Mahieu, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajaja Tony Bieverin toimisto,

Transcontinental Fertilizer Company, Pennsylvanian osavaltion (Yhdysvallat) lainsäädännön alainen yhtiö, kotipaikka Philadelphia, Pennsylvania, edustajinaan asianajajat d'Hondt, van der Mensbrugghe ja Lebrun, prosessiosoite Luxemburgissa asianajaja Tony Bieverin toimisto,

Kaiser Aluminium and Chemical Corporation, Delawaren osavaltion (Yhdysvallat) lainsäädännön alainen yhtiö, kotipaikka Wilmington, Delaware, edustajinaan asianajajat d'Hondt, van der Mensbrugghe ja Lebrun sekä barrister Anthony Hooper, Inner Temple, ja barrister Anthony Philip Bentley, Lincoln's Inn, prosessiosoite Luxemburgissa asianajaja Tony Bieverin toimisto,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Peter Gilsdorf, avustajana asianajaja Daniel Jakob, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa komission oikeudellisen yksikön virkamies Oreste Montalton toimisto, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

vastaajana,

joissa kantajat vaativat väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Amerikan Yhdysvalloista peräisin olevien kemiallisten lannoitteiden tietyssä tuonnissa 19 päivänä heinäkuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1976/82 ja asetuksen (ETY) N:o 1976/82 muuttamisesta 18 päivänä elokuuta 1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2302/82 kumoamista ja vahingonkorvausta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti J. Mertens de Wilmars, jaostojen puheenjohtajat T. Koopmans, K. Bahlmann ja Y. Galmot sekä tuomarit P. Pescatore, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco ja U. Everling,

julkisasiamies: P. VerLoren van Themaat,
kirjaaja: P. Heim,

on antanut seuraavan

tuomion

1 New Jerseyn osavaltion (Yhdysvallat) lainsäädännön mukaan perustettu yhtiö Allied Corporation, kotipaikka Morristown, (jäljempänä Allied), Belgian lainsäädännön mukaan perustettu konkurssissa oleva osakeyhtiö Demufert, kotipaikka Bryssel, (jäljempänä Demufert) ja Pennsylvanian osavaltion (Yhdysvallat)

lainsäädännön mukaan perustettu yhtiö Transcontinental Fertilizer Company, kotipaikka Philadelphia, (jäljempänä Transcontinental) ovat 22.9.1982 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kannekirjelmällä nostaneet ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan nojalla kanteen, jossa vaaditaan kumoamaan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Amerikan Yhdysvalloista peräisin olevien kemiallisten lannoitteiden tietyssä tuonnissa 19 päivänä heinäkuuta 1982 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1976/82 (EYVL N:o L 214, s. 7) ja polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenmaista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 20 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3017/79 (EYVL N:o L 339, s. 1) mukaisesti kyseisen asetuksen muuttamisesta 18 päivänä elokuuta 1982 annettu komission asetus (ETY) N:o 2302/82 (EYVL N:o L 246, s. 5) sekä komission tuomitsemista maksamaan vahingonkorvausta.

2 Delawaren osavaltion (Yhdysvallat) lainsäädännön mukaan perustettu yhtiö Kaiser Aluminium and Chemical Corporation, kotipaikka Wilmington, (jäljempänä Kaiser) on 15.10.1982 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kannekirjelmällä nostanut samanlaisen kanteen. Kanteet on yhdistetty menettelyä ja tuomion antamista varten 15.12.1982 annetulla määräyksellä.

Asiaa koskeva lainsäädäntö ja kanteiden kohde

3 On syytä muistaa, että komissio on Euroopan typpi- ja fosfaattilannoiteteollisuutta edustavan järjestön tekemän valituksen johdosta pannut vuonna 1980 vireille tiettyä Yhdysvalloista peräisin olevien kemiallisten lannoitteiden tuontia koskevan tutkimuksen ja ottanut käyttöön kyseisiä tuotteita koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin asetuksellaan (ETY) N:o 2182/80 (EYVL N:o L 212, s. 43).

4 Komissio on 9.2.1981 tekemällään päätöksellä 81/35/ETY (EYVL N:o L 39, s. 35) hyväksynyt sitoumukset, jotka kantajina olevat Allied, Transcontinental ja Kaiser ovat tehneet polkumyyntimenettelyn yhteydessä ja joiden mukaisesti nämä yhtiöt nostavat hintojaan tasolle, joka riittää poistamaan polkumyyntimarginaalit, jotka kahden ensimmäisenä mainitun yhtiön tapauksessa on vahvistettu 6,5 prosentiksi ja Kaiserin tapauksessa 5 prosentiksi. Neuvosto on samana päivänä antamallaan asetuksella (ETY) N:o 349/81 (EYVL N:o L 39, s. 4) ottanut käyttöön Yhdysvalloista peräisin olevan, yhteisen tullitariffin ex 31.02 C alanimikkeeseen kuuluvan ja Nimexe-koodia ex 31.02-90 vastaavan ureasta ja ammoniumnitraatista sekoitetun lannoitteen lopullisen polkumyyntitullin ja vahvistanut tämän tullin 6,5 prosentiksi tullausarvosta. Asetuksen johdanto-osan

23 perustelukappaleessa todetaan, että Allied, Kaiser ja Transcontinental ovat vapaaehtoisesti sitoutuneet nostamaan hintojaan polkumyyntimarginaalien poistamiseen riittävälle tasolle ja että komissio on hyväksynyt nämä sitoumukset. Tämän johdosta asetuksen 2 artiklassa todetaan, että polkumyyntitullia ei sovelleta tiettyjen amerikkalaisten yritysten viemiin lannoitteisiin, Allied, Kaiser ja Transcontinental mukaan lukien.

5 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että sen jälkeen, kun "eräs huomattava amerikkalainen viejä" ja Demufert-yhtiö sekä Euroopan lannoiteteollisuutta edustava järjestö ovat pyytäneet asian uudelleen tutkimista, komissio on 16.7.1982 julkaissut lausunnon tiettyjen Yhdysvalloista peräisin olevien kemiallisten lannoitteiden tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin uudelleen tutkimisesta (EYVL N:o C 179, s. 4).

6 Allied ja Transcontinental ovat peruuttaneet sitoumuksensa 7.6.1982 ja 2.7.1982 päivätyillä kirjeillä, minkä johdosta komissio on asetuksella (ETY) N:o 1976/82 ottanut käyttöön kyseisten yhtiöiden viemiä lannoitteita koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin, joka on vastannut 6,5 prosenttia tullausarvosta. Kaiser on peruuttanut sitoumuksensa 23.7.1982 päivätyllä teleksillä, minkä jälkeen komissio on asetuksella (ETY) N:o 2302/82 muuttanut edellä mainittua asetusta siten, että Alliedilta ja Transcontinentalilta kannettava polkumyyntitulli on vahvistettu 6,5 prosentiksi ja Kaiserilta kannettava polkumyyntitulli 5 prosentiksi. Nämä kaksi asetusta muodostavat käsiteltävänä olevan asian kohteen.

Tutkittavaksi ottaminen

7 Komissio on esittänyt oikeudenkäyntiväitteen Demufertin nostamasta kanteesta. Komissio katsoo, että tällä riippumattomana maahantuojana toimivalla kantajalla ei perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan määräykset huomioon ottaen ole oikeutta vaatia näiden kahden pätevyydeltään kiistanalaisen lainsäädäntötoimen kumoamista. Komission mukaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annettua asetusta (ETY) N:o 349/81 ainoastaan täydentävistä riidanalaisista asetuksista johtuva polkumyyntitullin asettaminen koskee Demufertiä ainoastaan maahantuojan objektiivisessa ominaisuudessa. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella (katso asia 307/81, Alusuisse Italia, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 9 kohta) asetukset eivät siis koske tällaista kantajaa 173 artiklan toisessa kohdassa vaaditulla tavalla suoraan ja erikseen.

8 Muiden kantajien osalta komissio tyytyy ilmaisemaan epäilyksensä mahdollisuudesta ottaa kanteet tutkittavaksi. Se myöntää, että sekä asetuksessa (ETY) N:o 349/81 että kyseisten yritysten yksittäisesti tekemien sitoumusten peruuttamisen jälkeen annetuissa kanteiden kohteina olevissa asetuksissa tarkoitetaan nimenomaisesti näitä yrityksiä, ja se myöntää myös, että näille tuottajina ja viejinä toimiville yrityksille ei ole varmistettu oikeussuojakeinoa yhteisön jäsenvaltioissa, koska polkumyyntitullin kantamisen aiheuttaa ainoastaan tuotteiden maahantuonti, minkä vuoksi kantajina olevat yritykset voisivat nostaa kanteen ainoastaan tuotteidensa maahantuojien välityksellä. Komissio katsoo kuitenkin, että riidanalaiset asetukset aiheuttavat ainoastaan sen, että kantajat tuodaan sitoumustensa peruuttamisen jälkeen asetuksen (ETY) N:o 349/81 yleiseen järjestelmään ja että tämä toimi on luonteeltaan kiistatta asetus sen vuoksi, että se koskee kyseisen tuotteen kaikkea Yhdysvalloista peräisin olevaa tuontia. Prosessiekonomian kannalta on epätoivottavaa luoda oikeussuojakeinoa, joka on päällekkäinen maahantuojien kansallisissa tuomioistuimissa käyttämien polkumyyntitullin kantamista koskevien muutoksenhakukeinojen kanssa. Lisäksi komissio kiinnittää huomiota kanteiden tutkittavaksi ottamisesta aiheutuviin "epätavanomaisiin" seurauksiin, sillä tällaisesta ratkaisusta seuraisi, että polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä tunnustettaisiin olevan kaksinaisluonne siltä osin kuin samat toimet luokiteltaisiin "päätöksiksi" suhteessa tiettyihin yrityksiin ja "asetuksiksi" suhteessa kaikkiin muihin.

9 Komissio on suullisen menettelyn aikana – esitettyään jälleen kerran vastalauseensa Demufertin kanteen tutkittavaksi ottamisesta – ilmoittanut loppujen lopuksi tukevansa kolmansien maiden yritysten suoraan yhteisöjen tuomioistuimessa nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamista ja joka tapauksessa kantajina olevien yritysten nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamista sillä perusteella, että kyseiset yritykset on nimenomaisesti mainittu riidanalaisten toimien perusteluissa ja säännöksissä. Komissio arvelee, että tällainen toimintatapa edistäisi yhteisön yritysten etua kolmansissa maissa niitä koskevien polkumyynnin vastaisten menettelyjen yhteydessä, näin erityisesti Yhdysvalloissa, missä kolmansien maiden yritykset voivat pääsääntöisesti turvautua oikeussuojateihin. Komissio katsoo, että vastavuoroisuuden nimissä olisi myös yhteisön oikeusjärjestelmässä tarjottava samankaltaiset takeet.

10 Nämä komission tekemät kanteiden tutkittavaksi ottamista koskevat väitteet on ratkaistava asetuksella (ETY) N:o 3017/79 käyttöön otetun järjestelmän valossa ja erityisesti ottaen huomioon kyseisessä asetuksessa määrättyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden luonteen suhteessa ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan toiseen kohtaan.

11 Asetuksen (ETY) N:o 3017/79 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti "polkumyyntitullit ja tasoitustullit otetaan käyttöön asetuksella riippumatta siitä, ovatko ne väliaikaisia vai lopullisia". Vaikka on totta, että nämä toimenpiteet ovat 173 artiklan toisen kohdan vaatimusten perusteella tarkasteltuina tosiasiallisesti luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivisia, koska niitä sovelletaan yleisesti asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, tämä ei kuitenkaan estä sitä, että niiden säännökset voivat koskea suoraan ja erikseen niitä tuottajia ja viejiä, joiden väitetään syyllistyneen polkumyyntiin. Asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklasta ilmenee nimittäin, että polkumyyntitullit voidaan ottaa käyttöön ainoastaan sellaisten tutkimusten perusteella, jotka koskevat yksittäisten yritysten tuotantohintoja ja vientihintoja.

12 Näin ollen säädökset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koskevat suoraan ja erikseen sellaisia tuotanto- ja vientiyrityksiä, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity kyseisissä komission tai neuvoston säädöksissä tai että valmisteltavat tutkimukset ovat koskeneet niitä.

13 Kuten komissio on aivan oikein todennut, se, että näin yksilöidyt yritykset voivat nostaa kanteen perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan nojalla, ei kuitenkaan aiheuta oikeussuojakeinojen päällekkäisyyttä, koska kansallisissa tuomioistuimissa voidaan saattaa asia vireille vasta polkumyyntitullin kantamisen jälkeen ja tämän tullin yleensä maksaa maahantuoja, jolla on kotipaikka yhteisössä. Keskenään ristiriitaisten päätösten vaaraa ei tältä osin siis ole, sillä ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan ennakkoratkaisujärjestelmän mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta antaa lopullinen ratkaisu riidanalaisten säädösten pätevyydestä.

14 Alliedin, Kaiserin ja Transcontinentalin nostamat kanteet voidaan näin ollen ottaa tutkittavaksi. Nämä kolme yritystä ovat tehneet asetuksen (ETY) N:o 3017/79 10 artiklan mukaisen sitoumuksen, niihin on tältä osin erikseen viitattu asetuksen (ETY) N:o 349/81 2 artiklassa ja niiden tekemien sitoumusten peruuttamisen jälkeen annetut kanteessa riitautetut kaksi asetusta ovat koskeneet nimenomaisesti niiden erityistä tilannetta.

15 Demufertin osalta tilanne on sitä vastoin erilainen sen vuoksi, että kysymyksessä on jäsenvaltiossa sijaitseva maahantuoja, johon ei ole viitattu kanteiden kohteina olevissa säädöksissä. Sinänsä riidanalaisten asetusten vaikutukset siis koskevat kyseistä kantajaa ainoastaan siltä osin kuin se objektiivisesti arvioiden kuuluu asetuksessa vahvistettujen sääntöjen soveltamisalaan. Se, että Demufert kiistatta tosiasiallisesti toimii Alliedin tuotteiden maahantuojana, ei muuta tätä päätelmää. Toisin kuin tilanteessa, jota yhteisöjen tuomioistuin on käsitellyt asiassa 113/77,

NTN Toyo Bearing Limited ym., 29.3.1979 antamassaan tuomiossa (Kok. 1979, s. 1185, 9 kohta), polkumyynnin olemassaolo on tässä tapauksessa vahvistettu asetuksen (ETY) N:o 349/81 johdanto-osan kymmenennen perustelukappaleen mukaisesti suhteessa amerikkalaisten tuottajien vientihintoihin eikä suhteessa eurooppalaisten maahantuojien noudattamiin jälleenmyyntihintoihin, minkä vuoksi polkumyynnin olemassaoloa koskevat päätelmät eivät koske Demufertiä suoraan, toisin kuin tuottajia ja viejiä. On huomautettava, että siltä osin kuin kyseinen yhtiö on velvoitettu maksamaan polkumyyntitulleja, sen käytössä oleva oikeussuojakeino on asian saattaminen vireille toimivaltaisessa kansallisessa tuomioistuimessa, jossa se voi esittää riidanalaisten asetusten pätevyyttä koskevat väitteensä.

16 Demufertin nostama kanne on siis jätettävä tutkittavaksi ottamatta.

Pääasia

17 Kantajat esittävät kahden tyyppisiä perusteita riitauttaakseen asetukset, joiden nojalla kantajien tuotteiden tuonnissa kannetaan polkumyyntitulleja. Kantajat katsovat, että riidanalaisten asetusten perustelut ovat monessa suhteessa puutteellisia. Lisäksi ne katsovat, että komissio ei ole ottanut huomioon, että tilanne on asetuksen (ETY) N:o 349/81 mukaisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisen jälkeen monelta osin muuttunut ja että komissio oli siksi väärässä arvioidessaan polkumyynnin vaikutuksen jatkuvan.

Perustelujen puuttumista koskeva peruste

18 Kantajat esittävät, että sen jälkeen, kun ne peruuttivat sitoumuksensa, komissio on asetuksilla (ETY) N:o 1976/82 ja (ETY) N:o 2302/82 vahvistanut niitä koskevan polkumyyntitullin puhtaasti muodollisten perustelujen nojalla ilman uutta tutkimusta sen vahvistamiseksi, että tullin kantaminen oli oikeutettua heidän osaltaan. Kantajat huomauttavat erityisesti, että komissio esittää asetuksen (ETY) N:o 2302/82 johdanto-osassa, että Kaiserin tuotteiden tuonti on sitoumuksen peruuttamisen jälkeen "todennäköisesti" toteutettu sitoumuksessa sovittuja hintoja alhaisemmilla hinnoilla ja siten polkumyyntihintojen tasolla.

19 Tätä väitettä on arvioitava ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 3017/79 10 artiklan 6 kohdassa esitetyt edellytykset:

"Jos sitoumus on peruutettu tai jos komissiolla on syytä olettaa, että sitoumusta on rikottu, ja jos yhteisön edut edellyttävät tällaisia toimia, komissio voi kuulemisten jälkeen ja varattuaan kyseiselle viejälle tilaisuuden esittää asiasta huomautuksensa, viipymättä soveltaa väliaikaisia polkumyyntitulleja tai tasoitustulleja käytettävissään olevien tietojen perusteella".

20 Kyseistä säännöstä on tulkittava suhteessa johdanto-osan viidenteentoista kappaleeseen, jonka mukaan "yhteisön päätöksentekomenettelyn on tarpeen mahdollistaa nopea ja tehokas toiminta erityisesti komission toteuttamien toimenpiteiden, esimerkiksi väliaikaisten tullien määräämisen avulla".

21 Edellä mainitusta säännöksestä seuraa, että kun sitoumus peruutetaan, komission on viipymättä toteutettava väliaikaisia toimenpiteitä, jos se katsoo yhteisön etujen sitä vaativan. Koska asetuksessa täsmennetään, että komissio toteuttaa tällaisia toimenpiteitä "käytettävissä olevien tietojen perusteella", siinä vahvistetaan, että komission ei tarvitse tehdä uutta tutkimusta vaan että sen on tavanomaisissa olosuhteissa tehtävä päätöksensä sittemmin peruutettujen sitoumusten tekemishetkellä saatavilla olleiden tietojen perusteella. Koska sitoumusten tekeminen itsessään on merkki polkumyynnistä, komissiota ei voida vaatia aloittamaan uutta tutkimusta, kun sitoumus peruutetaan. Näin ollen voidaan katsoa, että komissio on noudattanut normaalia toimintatapaa ulottaessaan asianomaisiin yrityksiin ne säännökset, joita niihin olisi sovellettu, jos sitoumuksia ei olisi lainkaan tehty.

22 Jos yritys sitoumustaan peruuttaessaan katsoo, että olisi olemassa perusteita sille, että sen tilannetta tutkittaisiin uudelleen ja että se kokonaisuudessaan vapautettaisiin polkumyyntitullin maksamisesta sitoumuksen peruuttamisesta huolimatta, sen on annettava komissiolle tarvittava asiaa koskeva selvitys.

23 Asiakirja-aineistosta ei kuitenkaan ilmene, että kantajat olisivat toimittaneet komissiolle uusia todisteita. Komissiota ei tämän vuoksi voida moittia siitä, että se on ottanut huomioon yhteisön edut, uudelleenarvioinut tilanteen summaarisesti ja ulottanut kantajiin polkumyyntitullit sellaisina kuin ne vaikuttivat perustelluilta asetuksen (ETY) N:o 349/81 antamiseen johtaneen tutkimuksen aikana.

24 Siitä, että Kaiserin osalta on asetuksen (ETY) N:o 2302/81 johdanto-osassa käytetty termiä "todennäköisesti", on ainoastaan todettava, että koska kysymyksessä oli väliaikainen tulli, komissiolla oli aikaisemmin vahvistetut tosiseikat huomioon ottaen oikeus tyytyä ottamaan huomioon pelkkä tuonnin mahdollisuuskin vahvistaakseen aiemmin vahvistettua polkumyyntimarginaalia vastaavan tullin ja estääkseen epätavallisen alhaisilla hinnoilla tapahtuvan myynnin.

25 Kanneperusteet on siis hylättävä.

Kantajien esittämät uudet tosiseikat

26 Kantajat väittävät, että asetuksen (ETY) N:o 349/81 antamisen jälkeen oli ilmaantunut tiettyjä uusia tosiseikkoja, joita komissio ei ollut ottanut huomioon riidanalaisia toimenpiteitä toteuttaessaan. Kantajat tuovat esille seuraavat kolme seikkaa:

a) Päätökset, jotka Ranskan talous- ja rahaministeri oli tehnyt 7.12.1981 sen jälkeen, kun Ranskan kilpailukomissio oli antanut lausuntonsa kilpailutilanteesta lannoitteiden tuotannon ja kaupan pitämisen alalla (*Bulletin officiel de la concurrence et de la consommation*, N:o 23, 12.12.1981). Tässä lausunnossa todettiin, että Ranskan lannoitemarkkinoilla vallitsi kyseisen ajanjakson aikana hintakartelli. Lisäksi Kaiser huomauttaa, että Ranskan hallitus on asettanut hintasulun 14.6.1982. Kantajat katsovat, että lannoitteiden myyntihinnat Ranskan markkinoilla olivat näissä olosuhteissa niin vääristyneitä, että polkumyynnin olemassaoloa ei enää ollut mahdollista vahvistaa;

b) dollarin arvo on jatkuvasti noussut valuuttamarkkinoilla, minkä vuoksi Yhdysvalloista peräisin olevan tavaran tuontihintojen nousu on jatkunut Euroopan markkinoilla;

c) nestemäisten lannoitteiden tuonti on kyseisenä ajanjaksona vähentynyt Euroopan markkinoilla. Erityisesti Kaiser huomauttaa, että sen tuonti oli kokonaan keskeytynyt.

27 Näistä väitteistä on ensinnäkin tehtävä yleisluonteinen huomautus. Asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan mukaisesti polkumyyntimarginaalin olemassaolo vahvistetaan vertaamalla toisiinsa yhteisöön viedyn tuotteen vientihintaa ja kyseisen tuotteen "normaaliarvoa", eli lähinnä alkuperämaassa kulutukseen tarkoitetusta samankaltaisesta tuotteesta maksettua hintaa. Kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaisia seikkoja, joiden perusteella voitaisiin ajatella, että kyseisellä tavalla määritelty polkumyyntimarginaali olisi muuttunut sen jälkeen, kun lopullinen polkumyyntitulli on tullut voimaan asetuksen (ETY) N:o 349/81 nojalla. Erityisesti on huomautettava, että koska kaikki polkumyyntimarginaalin laskemisessa käytetyt hinnat on tässä tapauksessa ilmaistu dollareina, kyseisen valuutan vaihteluilla suhteessa eurooppalaisiin valuuttoihin ei ole vaikutusta

polkumyyntimarginaalin määrittämiseen. On siis ilmennyt, että kantajien esittämät "uudet tosiseikat" voivat vaikuttaa ainoastaan asetuksen (ETY) N:o 3017/79 4 artiklassa tarkoitetun Euroopan tuottajille aiheutuneen "vahingon" määrittämiseen.

28 Ranskan hallituksen toteuttamien toimenpiteiden osalta komissio on vakuuttavasti osoittanut, että näillä toimenpiteillä ei ole ollut ratkaisevaa vaikutusta arvioitaessa Euroopan tuotannolle aiheutuneen vahingon syntymistä. Komissio ei kiistä sitä tosiseikkaa, että Ranska on kyseisen tuonnin tärkein markkina-alue yhteisössä, mutta se korostaa vahvistaneensa vahingon olemassaolon Ranskan viranomaisten suorittamista tutkimuksista riippumattomien tutkimusten nojalla. Komissio huomauttaa, että Ranskan kilpailukomission lausunnot ja niitä vastaavat talous- ja rahaministerin tekemät päätökset koskevat lannoitemarkkinoita kokonaisuudessaan eivätkä niitä erityisiä markkinoita, joilla polkumyynnin olemassaolo on vahvistettu, ja että nämä lausunnot ja päätökset koskevat sellaista ajanjaksoa, joka on ainoastaan osittain sama kuin riidanalaisten toimenpiteiden perustana olevien tutkimusten ajanjakso.

29 Dollarin kurssin nousun ja tuonnin kehityksen osalta komissio kiinnittää huomiota siihen, että vaikka onkin totta, että Yhdysvalloista peräisin olevien liuosmaisten typpilannoitteiden tuonnin määrä yhteisöön on laskenut kauden 1981/1982 aikana, tuonti on dollarin kallistumisesta huolimatta lisääntynyt merkittävästi vuoden 1982 ensimmäisen neljänneksen aikana. Tästä on pääteltävä, että kyseinen tekijä ei ole poistanut Euroopan tuottajille aiheutunutta vahinkoa.

30 Kantajien esittämien väitteiden perusteella ei voida osoittaa, että komissio olisi tehnyt ilmeisiä virheitä arvioidessaan vahinkoa, joka Euroopan tuotannolle on mahdollisesti aiheutunut polkumyynnistä, jonka olemassaolo on vahvistettu asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan kriteerien mukaisesti. Kantajien esittämien tosiseikkojen nojalla voidaan päätellä, että komissio saattoi oikeutetusti katsoa, että kantajien sitoumusten peruuttamisen jälkeen yhteisön etu vaati väliaikaisten toimenpiteiden välitöntä toteuttamista yhteisön tuottajille aiheutuvan vahingon välttämiseksi.

31 Myös nämä perusteet on siis hylättävä.

32 Edeltävistä seikoista johtuu, että kantajien Allied, Transcontinental ja Kaiser nostamat kanteet on hylättävä perusteettomina. Näin ollen myös kumoamiskanteeseen yhdistetyt vahingonkorvausvaatimukset ovat perusteettomia ja nekin on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

33 Tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanteet hylätään yhtiön Demufert konkurssipesän pesänhoitaja Michel Levy Morellen osalta tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisen vuoksi ja yhtiöiden Allied Corporation, Transcontinental Fertilizer Company ja Kaiser Aluminium and Chemical Corporation osalta perusteettomina.**

2) **Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Mertens de Wilmars Koopmans Bahlmann Galmot

Pescatore Mackenzie Stuart O'Keeffe Bosco Everling

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä helmikuuta 1984.

H. A. Rühl
m:tty kirjaaja
johtava hallintovirkamies

J. Mertens de Wilmars
presidentti